

— Naar Balget af Bladsen for denne Reduit er faldet paa Hovedstaden, da er Grunden ikke den, at det for den militaire Be-
tragtning i og for sig skulde være særlig til-
talende at søge hen til store Stæder som Be-
fæstningsobjekter — hvad der ved Siden af
mange Fordele med Hensyn til personelle
og materielle Hjælpemidler frembyder Ulem-
per, saavel ved selve Anlæget som eventuelt
under en Beleiring — men deri, at Hoved-
staden dels allerede rummede samtlige Hærens
og Flaadens Depoter m. m., som kun med
meget store Udgifter vilde kunne flyttes,
dels under en større europæisk Konflikt er det
 eneste strategisk vigtige Punkt i Landet, dels
endelig som Regjeringens og den høiere Ad-
ministrations Sæde og som Opbevaringssted
for en stor Del af Nationens kostbareste
Eiendom har en stor Betydning med Hen-
syn til Alt, hvad der virkes og rører sig
hele Landet over. Der er heller ikke, saa-
vidt Mindretallet bekjendt, af Modstanderne
mod Kjøbenhavns Befæstning paavist noget
andet selv af disse Modstandere for brug-
bart anerkjendt Punkt til Anlæg af den om-
handlede Reduit.

Men skal Hovedstaden tjene som Reduit
for Forsvaret af Sjælland, da er der 2
Fordringer, der nødvendigvis maa tilfreds-
stilles ved dens Befæstning, nemlig:

1. at Befæstningen forhindrer Fjenden ved
et overraskende Angreb at trænge ind i
Byen, og
2. at der ved den Afspærringslinie, som
Tilfredsstillelsen af den sidstnævnte For-
dring medfører, eller ved de Befæst-
ningsanlæg, der staa i Forbindelse med
den, tilveiebringes en Sikkring mod
virksomt Bombardement af Byen;
og disse Minimumsfordringer stilles til Be-
fæstningen baade fra Land- og Søfiden.

Stiller man sig nu det Spørgsmaal,
fra hvad Side Faren under en eventuel
europæisk Konflikt nærmest og hurtigst kan
true Byen, da maa Svaret utvivlsomt blive
„fra Søfiden“. Vistnok er fra denne Side
med de nu for Haanden værende Midler

en Afspærring langt lettere at tilveiebringe
end fra Landfiden, og en Gjennembrydning
af en saadan langt farligere for Fjenden at
iværksætte, men til Gjengjæld ere paa Søen
Kampmidlerne langt lettere at bringe tilstede
med Hensyn til et Bombardement, naar Faren
herfor ikke er afvendt ved passende Befæst-
ningsanlæg. En fjendtlig Aktion mod Kjø-
benhavn fra Landfiden vil desuden altid fordre
et stort og kombineret Angrebsapparat, med
hvis Tilveiebringelse, Overførelse og An-
vendelse der er forbundet ikke saa Vanfelig-
heder og Komplikationer, hvortil end yder-
ligere maa føies, at den moderne Krigs-
førings Tendents til gennem en Koncentra-
tion af enorme Troppemasser paa eet eller
et Par afgjørende Punkter hurtig at over-
vælde Modstanderen, maa gjøre det betænke-
ligt for de i Aktionen deltagende Magter at
inblade sig paa vidtgaaende Detacheringer.

Langt simplere og lettere er det derimod
selvsølgelig for en Magt, hvis Flaade er i
Søen, at sende en Afdeling af samme, der
er vor Flaade overlegen, op i vore Far-
vande for gennem et Bombardement af
Hovedstaden at tvinge os til at underkaste
os dens politiske Villie, en Opgave, som det
under mangelfulde Forhold ved Byens Sø-
befæstning ikke er vanskeligt at løse hurtig,
da saa eller ingen særlige Forberedelser ere
nødvendige.

Af Sikkringsarbejderne ved Kjøbenhavn
staar derfor efter Mindretallets Formening
det mod et virksomt Bombardement fra Sø-
fiden i første Række. Udviklingen er jo og-
saa i Realiteten gaaet den Vej, at de nu-
værende Søforter vare det første Værn, der
i den nyere Tid skaffedes til Veie med det
Formaal, at Hovedstaden ved dem skulde
sikkes mod et saadant Bombardement.
Artilleriets stærke Udvikling gjorde imidler-
tid snart denne Dækning mangelfuld og for-
anledigede efterhaanden en Række Forslag,
sigtende til Søbefæstningens tidsvarende
Udvidelse. Disse Forslag absorberedes af
det større Spørgsmaal om Kjøbenhavns
Befæstning i sin Helhed, saaledes at man